

Abstract

This study uses cross-sectional data from a survey and seeks to explore possible linkages between demographic change, perceived vulnerabilities in old age and economic welfare in rural Thailand. In addition to information about well-being and its determinants as well as personal and household characteristics, the survey also compiles novel data for three age groups, which entered reproductive age prior to, during and after Thailand's rapid fertility decline, about perceived vulnerabilities in old age in terms of income, consumption, health, living arrangement and assets. The main findings are (i) that two subjective variables, income aspirations and comparison of material possessions, in addition to standard objective variables are significantly correlated with subjective well-being and (ii) perceived vulnerabilities in old age seem to matter for present well-being, with type and severity being of importance. Interestingly, perceived vulnerabilities in terms of income and living arrangement when old appear to matter for mental health of *young* respondents, reflecting the demographic transition Thailand is experiencing.

Key words: well-being, subjective expectations, demographic transition

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลภาคตัดขวางจากการสำรวจ ซึ่งการสำรวจนี้พยายามที่จะสำรวจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ระหว่างการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร กับภาวะความเปราะบางและสวัสดิการทางเศรษฐกิจของผู้สูงวัยในเขตชนบทของประเทศไทย นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และตัวกำหนดต่างๆ ตลอดจนลักษณะของบุคคลและครัวเรือน การสำรวจนี้ได้รวบรวมข้อมูลใหม่เกี่ยวกับภาวะความเปราะบางในวัยสูงอายุทั้งในแง่ของรายได้ การบริโภค สุขภาพ การจัดสรรที่อยู่อาศัย และสินทรัพย์ โดยแบ่งประชากรเป็น 3 ช่วงอายุ ได้แก่ วัยที่ก้าวเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ วัยที่อยู่ระหว่างการลดลงของการเจริญพันธุ์ และวัยหลังจากการเจริญพันธุ์ลดลงแล้ว ซึ่งผลการวิจัยหลัก คือ (i) ตัวแปรด้านนามธรรม คือ ระดับรายได้ที่ต้องการ และการเปรียบเทียบความเป็นเจ้าของในวัตถุต่างๆ ตลอดจนตัวแปรด้านรูปธรรมต่างๆ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับสภาพความเป็นอยู่ ที่ดีของประชากร (ii) ภาวะความเปราะบางในวัยสูงอายุดูเหมือนว่าจะมีความสำคัญกับสภาพความเป็นอยู่ที่ดีในปัจจุบัน โดยขึ้นกับความสำคัญของชนิดและและความรุนแรง และสิ่งที่น่าสนใจคือ ภาวะความเปราะบางในแง่ของ รายได้ และการจัดสรรที่อยู่อาศัยเมื่อเข้าสู่วัยชรา มีความสำคัญต่อภาวะสุขภาพจิตของผู้ตอบแบบสอบถามในวัย หนุ่มสาว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่